

L'orgue a Catalunya: volum IV

Classificació temàtica: Música de cambra i solista instrumental

Obres de Montsalvatge, Mompou, Padrós, Cercós, Soler, Mestres Quadreny, Cervelló.

Juan de la Rubia, orgue

Tritó TD 0088 DDD 62 minuts

Tritó

Són diversos els segells discogràfics catalans que estan duent a terme una important tasca per recuperar i posar a disposició del món filharmònic el ric llegat històric –i també contemporani– de la música catalana. Amb el present enregistrament, Tritó ofereix un ampli panorama representatiu de dues generacions de compositors profundament marcades pel trauma de la **Guerra** Civil Espanyola o per les seves conseqüències ulteriors més immediates. A més, es dona una mostra de l'obra de cadascun d'ells en un terreny relativament poc freqüent en l'actualitat.

D'altra banda, per als compositors escollits, el conreu d'aquest gènere està completament allunyat d'una intenció confessional, com a mínim estretament lligada a una institució determinada o de la vocació de crear un nou repertori per a l'ús litúrgic. Són obres d'estils diferents però que insisteixen en el que tantes vegades caracteritza l'organística d'aquests compositors a l'entorn de la Generació del 51: tendència a l'abstracció sense perdre una arrel que la lliga a la tonalitat ja sigui com a bitonalitat, la tonalitat expandida o la modalitat amb una gran influència de l'obra de Cristófor Taltabull, de l'escola francesa del segle XX i les avantguardes centreeuropees que possibiliten connexions de llenguatge amb autors espanyols contemporanis com Manuel Castillo que van mantenir-se en uns marges de tonalitat ampliada, domini de la diferència i de la variació i la variant així com amb un profund coneixement de l'instrument. En destaquen l'especulació d' **Obstinat** i **Aureola per a una imatge de Ramon Amadeu** de Montsalvatge, la bellesa contemplativa de la **Pastoral** de Mompou i l'elaboració temàtica de l' **Impromptu-Fantasia** de Cervelló.

Es tracta d'un disc de gran interès per a dibuixar una història de l'orgue hispànic i català, al que l'organista valencià Juan de la Rubia aporta la seva bona tècnica, la varietat de registres i un excel·lent so fins i tot en els moments en què els discurs és més aspre i obscur (**Sis diferències sobre un tema popular mallorquí** de Padrós, **Passacaglia** de Cercós o **Coral y Tiento Partido** de Soler). Ho fa tocant l'orgue del monestir de Montserrat que és l'obra número 149 de la nissaga de luthiers Blancafort. Tot un gaudi que és arrodonit per les excel·lents notes de carpeta d'Agustí Bruach en els tres idiomes habituals en que les publica el segell (català, castellà i anglès) i un disseny que manté la línia d'aquesta col·lecció vinculada a l'orgue a Catalunya que, amb aquest, arriba al quart volum.

Esteban Rey